

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan uvečer, izimai nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele sa vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četr leta 8 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znača. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. Za oznanila plačuje se od štiristopnove petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Slavnostna seja dež. zbora kranjskega.

Predsednik: deželni glavar Oton Detela, vladni zastopnik: dež. predsednik ekscelencia Viktor baron Hein, vsi poslanci so v praznični obleki.

Dež. glavar Detela otvoril sejo, konstatično sklepčnost zbornice, in naznani, da je jedina točka dnevnega reda predlog poslanca dr. Papeža, dr. Tavčarja in barona Schwegla, naj se o prilikih petdesetletnice cesarjevega vladanja pošle posebna deputacija na cesarski dvor.

Dež. glavar omeni, da so minila že stoletja, kar so avstrijski narodi imeli priliko obhajati tako slavnost. Milost božja je ohranila cesarja državi in narodom doslej, in vse želi, da ga božja milost ohrani še dolgo let, do skrajne meje človeškega življenja na blagor vseh avstrijskih narodov (Živio in Hoch-klici.) Glavar nadaljuje potem nemški, reči, da so vsi sinovi kranjske dežele združeni v zvestobi in ljubezni do vladarja, katerega Bog ohrani in čuvaj! (Trikratni Živio in Hoch-klici.)

Posl. dr. Papež prečita potem v slovenskem in v nemškem jeziku naslednji predlog, kateri so podpisali vsi poslanci:

Predsedstvo deželnega zbora kranjskega in členi deželnega odbora ter trije členi, ki je voliti iz treh kurij deželnega zbora, se odpošljejo kot deputacija na najvišji cesarski dvor in se jim naroča:

Najpokornejše čestitati v imenu deželnega zbora in vseh prebivalcev vojvodine Kranjske Njegovemu ces. in kralj. apost. Veličanstvu, najmilostljivemu cesarju in vojvodi povodom izredne in srečne srečnosti preslavnega petdesetletnega vladnega jubileja;

potrditi neomahljivo zvestobo in udanošč, ki trdo in nerazdružno vežeti že stoletja deželo našo s presvitlo cesarsko rodovino;

in izraziti čustva neomejene ljubezni in udanošči, kakor neizmerne hvaležnosti, ki navdajajo vse prebivalstvo te dežele radi nevenljive milosti in blagovoljnosti vsikdar mu naklonjenega prejšnjega vladarja in gospodarja dežele,

ter pred najvišjim cesarskim prestolom izreči presrčno željo našo, naj bi božja previdnost nam

ohranila še mnoga in nešteta leta preljubljenega cesarja in vladarja v blagor domovine, države in njegovih zvestih narodov."

Dež. glavar Detela konstatuje, da je predlog soglasno vzprejet (Živio in Hoch-klici), in zaključi slavnostno sejo.

Deželni zbor kranjski.

(XIII. seja dne 24. februarja.)

(Konec.)

Posl. Lenarčič je poročal o § 3. B. letnega poročila dež. odbora „Agrarne razmere“ in je predlagal, naj se vzame na znanje. — Sprejeto.

Posl. Božič je v daljšem, izbornem govoru pojasnil gozdne razmere in utemeljeval resolucijo: 1) Glede nadrobnih razdelb skupnih ekvivalentnih gozdov na Notranjskem, naj c. kr. dež. komisija za agrarske operacije povsod jednakomerno postopa ter naj ondot, koder je to iz gozdno gospodarskih ozirov potrebno, dolična dovoljenja za nadrobne razdelbe izdaja in naj 2) zemljemersko osebje za agrarske operacije primerno pomnoži ter se pri tem na prosilce ozira, ki so slovenskega jezika zmožni.

Po daljši debati, v katero so posegli deželni predsednik baron Hein in poslanci Božič, Kalan, Povše, Hribar, Lenkh in Lenarčič, je zbornica vzela poročilo na znanje.

Posl. Murnik je poročal o prošnji podprtne društva slušateljev na visoki šoli za zemljedelstvo na Dunaji za podporo in je predlagal, naj se dovoli 30 gld. — Sprejeto.

Posl. Murnik je poročal o prošnji občine Slavini za posojilo za šolske namene in je predlagal, naj se prošnja odstopi dež. odboru. Po kratkem govoru posl. Zeleni je zbornica vzprejela poročevalčev predlog.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji Janeza Adamiča v Ponikvah za podporo za čiščenje požiralnikov v Rašici in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji občine Črnomelj za dež. prispevek za vodovod in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji posestnikov vasi Pšenična Polica za podporo za vodovod in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji vaščanov iz Kala, Strekljevca in Omote za napravo vodovoda in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji vaščanov iz Gor. Oskoršnice za napravo vodovoda in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji županstva Št. Jurij pri Šmariji za uravnavo potokov, Sevnik, Krokovec in Dobravca in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji županstva v Slavini za podporo za napravo vodovoda v Slavini, Rakitni, Kočah, Grobiščah in Žejah in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto po nekih opomnjah posl. Zeleni.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji županstva v Vrabčah pri Vipavi za podporo za napravo vodnjaka v vasi Sela in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji županstva na Raki za podporo za napravo vodovoda in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto po nekih opomnjah poslancev Pfeiferja, pl. Lenkha in Povšeta.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji županstva v Idriji za podporo za napravo vodovoda in je predlagal, naj se odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. dr. Papež je poročal o prošnji vasi Veliki Osilnik, občina Turjak, za podporo za napravo vodnjaka in napajališča ter predlagal, naj se odstopi dež. odboru.

Posl. Višnikar je predlagal, naj dež. odbor prošnji ugodi.

Po nekih opomnjah poslancev Povšeta in Pakiža je bil vzprejet Višnikarjev predlog.

Posl. dr. Papež je poročal o vodovodu za Ambrus in je predlagal, naj se naroči dež. odboru, da za zgradbo jednega vodnjaka dovoli iz kredita za l. 1898 primeren prispevek. — Sprejeto.

LISTEK.

Sokolova maskarada.

Odkritosrčno povedano, gospod urednik, mi je nekam tesno pri srcu, ko sem se lotil na Vaš poziv popisa sijajne Sokolove maskarade, ki se je vršila zadnji pustni torek v telovadnici „Narodnega doma“. Bojim se namreč, ker nisem mogel ostati miren opazovalec in presojevalec, nego sem se navdušen sukal tudi sam v razkošnem vrtincu plesu in spletkarjenja, da nimam tiste objektivnosti, ki prezre s hladnim očesom vse jednako ostro ali dobrohotno. Bojim se, da mi je — morda nehote — obviselo moje srce na kaki meni posebno simpatični maski, ki me je umela s svojimi očmi, s svojimi zabavljalci in varkami toli premotiti, da sem postal preveč slep in gluhi za druge. — Vidite, g. urednik, povsem odkritosrčen sem, in že naprej svečano odklanjam vso odgovornost na Vas; saj boste le Vi krivi, ako moje poročilo ne bo docela pravično. Vzemite si zato drugo pot za poročevalca moža abrahamske starosti, neobčutljivega srca in trdih, neokretnih nog, ne pa mladega neutrudnega plesalca najrahločutnejših živcev!

Toliko za vvod, da Vam ne bode treba sprejemati kakih-si popravkov in dostavkov! —

Zdi se mi, da ni bila Sokolova dvorana še nikdar toli ukusno in elegantno dekorirana, kakor zadnjič. Kakor bi bil zašel v kak pravljičen dom se je zdelo človeku, občudujočemu prekrasne svetlobne učinke nebrojnih raznobarvnih električnih žarnic, obločnic in lampiončkov, razvrščenih okoli in okoli po stenskih porobkih ter združenih pod stropom sredi dvorane v velikansko krono, prepleteno z guirlandami, venci in z zelenjem. Nebroj zastavic skoraj vseh evropskih držav in skoraj vseh suverenov — celo papež je bil mej njimi! — je označeval maskarado za povsem mejnardno, za maskarado, na kateri vrla jednakopravnost in jednakovrednost v najpopolnejši meri. Stene so bile pokrite z malimi grbi s sokolskim znamenjem, z zrcali, z rdečimi preprogami, slovenskimi trobojnicami in z dekoracijskimi krinkami. Krasen je bil tudi oder za vojaško godbo, ki je bila malone skrita v gaju šopkov, cvetja in zelenja... Da so bili dohodi v dvorani najlegantnejše dekorirani, se razume. Menim torej, da zasluži že včeraj imenovani dekoracijski odsek pod vrlim načelnanstvom požrtvovalno delujočega gosp. inžennerja Ciuhu polno priznanje.

To bi bil torej popis toriča maskaradnega plesu; — preostajajo mi le še njegovi posestniki, ki so začeli dohajati takoj po 8. uri v tolikem

številu, da so bili dvorana in stranski gostilnični prostori okoli 10. ure v pravem pomenu besede natlačeno polni. Maski v skupinah, karejih, parih in posamič so dohajale druga za drugo brez prestanka, in mahoma je zavladalo na plesišču najživahnejše gibanje, polno intrig in zarot. V veliki večini so bile tudi letos ženske maske, ki so bile brezizjemno vse elegantne, ukusne in do malega originalne. Sicer letos nismo zapazili kakih karakterističnih maskirancev in tudi skupin nismo mogli našteti toliko kakor lani, a zato je bila zabava tolikanj neprisiljeneja in svobodnejša. Bila bi pa morda še nekam splošnejša, ako bi stalo na „otoku“ malo manj mladih frakovskih blazirancev, ki so samo — gledali! Na take okamenele kipe bo treba prihodnjič spustiti najsitnejše priganjače!

Ako naštetej sedaj vsaj glavne skupine, omeniti moram pred vsem velelegantno rokokoskupino, obstoječo iz 8 dam in 8 gospodov v posebno ukusnih in finih toaletah izza dobe pudra, vlasulj, cofa in mečev. Skupina je tudi plesala jako točno lancier-kadriljo ter zbujala splošno občudovanja. — Druga veleoriginalna skupina je bil kvartet piparjev, oblečenih v slavnate dopetače, pokritih s slamnatimi cilindri in delečih slamnatih šopk. Ta skupina je bila vsekakor najoriginalnejša. Vsa obleka je bila spletena v Dom-

Posl. grof Barbo je poročal o načrtu za preložitev in razširjavo deželne ceste Radna-Mokronog-Velika Loka v skladovnem okraju mokronoškem mej km 17.5 in Mokronogom, z doličnim načrtom zakona ter predlagal, naj se zakonski načrt odobri. — Sprejeto.

Posl. Modic je poročal o prošnji davčne občine Hrenovice-Goriče za zdržitev s postojinskim davčnim in sodnim okrajem in je predlagal, naj dež. odbor v prihodnjem zasedanju stavi svoje predloge. — Sprejeto.

Posl. Jelovšek je poročal o prošnji županstva za uvrstitev okrajne ceste Studenec-Ljubljana mež dež. cesta in je predlagal, naj se prošnja odstopi dež. odboru. — Sprejeto.

Posl. Modic je poročal o prošnji županstev v Dol. Logatcu in v Rovtah, da se zgradi cesta iz Rakka v Dol. Logatec in je predlagal, naj se odstopi dež. odbora. — Sprejeto.

Zavarovanje proti požaru, proti toči in proti živinskiim boleznim.

(Govor posl. dr. Ivana Tavčarja kot poročevalca upravnega odseka v dež. zboru kranjskem dne 11. februarja t. l. (ovrtejeno na Poštognografičnem zapisniku.)

(Po končani debati.)

(Konec.)

Kar se tiče zavarovanja živine, je to vprašanje istotako težavno, kakor vsa zavarovanja, o katerih smo dosegli tukaj govorili. To zavarovanje je v Avstriji na taki stopnji, da se prav za prav niti eksperimentib govoriti ne more. Resnica je sicer, da je na Nemškem nekoliko bolj v cvetu, kakor pri nas, ali tudi tam strokovnjaki trdijo, da vprašanje še ni dozorelo, in da se dandanes še nikakor ne more reči, ali je to zavarovanje tako, da se bo dalo res trajno vzdrževati, ali ne. Nastalo je to zavarovanje iz prav mačih družbic, in sicer najprej v veliki vojvodini Badenski. Posamezne vasi so se združile v nekako zadrugo, ki je imela namen, da je v slučajih živinskih bolezni dolične škode poravnala iz sredstev, s katerimi je razpolagala celota. Potem se je državica polastila te stvari in je spravila tiste male družbine pod krilo deželne ali državne zavarovalnice, ki sedaj že nekaj časa posluje, pa tudi jako hira in peša. Vzlic temu je vlada Bavarska še lani nastopila ravno isto pot, kakor prej vlada na Badenskem in je tudi vse tiste male družbine, kar jih je bilo na Bavarskem, združila v nekak državni zavodu, h kateremu država donaša nekaj sredstev. Čital sem o tej stvari strokovne liste, in sodba doličnih pisateljev je šla na to, da se dandanes še ne more reči, ali se bo s tem poskusom na Bavarskem dalo kaj uspešnega dosegli ali ne. Stvar je tako težavna, težavna zaradi tega, ker pred vsem še ni rešeno vprašanje, kako določiti premje, namreč ali se naj p'ačujejo ne glede na posamezni komad, ali pa tako, da se dolični znesek plača od vsakega živinčeta. To je jedno vprašanje. Drugo preporno vprašanje, in to je največje važnosti, pa je, kako naj se pri tem zavarovanju prepreči sleparstvo. Slepari se namreč pri tej stvari prav lahko. V tem oziu se

je napravilo že veliko poskusov, ne da bi se bilo prišlo do popolne varnosti. Najnovejši poskus je neka marka. Vsakemu zavarovanemu živinčetu se namreč v uho vtakne neka puščica, katero vsak lahko da v uho, ki se pa prelomi, ako se iz ušesa sname. To je jeden teh poskusov, ne vem, ali ima popolen uspeh ali ne, gotovo pa je, da se je zavarovalnici silno teško ubraniti sleparstva. Pri nas v Avstriji bi bila stvar na vsak način že težavnejša kakor na Nemškem, zategadel, ker obstoji država iz dveh delov, in je brezvomno, da bi se uspehi le tedaj dali dosegli, ako bi se stvar na jednak način izpeljala v obeh državnih polovicah. Na tem polju bi se pa vedala pokazale razne težkoče, o katerih mi menda tukaj ni treba govoriti. Isto tako gotovo je, da bi se najmanje uspešno dalo izvršiti tako zavarovanje samo v jedni kronovini, dasiravno je res, da na Predarlškem že posluje neka taka zavarovalnica, o kateri pa ne vem nič natančnejšega in nimam nobenih avtentičnih poročil. Posebno dobro se pa stvar menda tudi ne obnaša. Stvar je namreč ta. Če bi mi samo na Kranjskem upeljali tako zavarovanje proti živinskiim boleznim, je čisto gotovo, da je zavarovalnica v par letih na tleh. Nekaj jenakega so ustanovili na Moravskem, pa komaj pol-drugo leto pozneje se je reč zopet opustila, in to je zopet čisto naravno. Recimo, da imamo pri nas tako zavarovalnico, potem bo, in tega si ne smete prikrivati, kronovina Kranjska nekaj, kamor se bo silila in spravila vsa slaba živina iz cele države, škode bodo pa take, da jih deželna zavarovalnica nikakor ne bo mogla zmagati. Ako torej država sama ne vzame v roko stvari, tako da se za deželno zakonodajstvo ne dobi okvira v državnem zakonu, in če se je država ne polasti na ta način, da bi se, kakor na Badenskem in Bavarskem deželne zavarovalnice podpirale iz državnih sredstev, potem je že danes popolnoma izključeno, da bi deželi Kranjski kralj ustanovil tak zavod. Ker je pa vlada v državnem zboru obljudila, da bo nekaj storila v tem oziru, mislil je upravni odsek, da ne more nič druga storiti, kakor pridružiti se resoluciji, katero podaja deželni odbor v svojem poročlu. In zategadel predlagam v njegovem imenu, da izvoli visoka zbornica pritrdirti nastopni resoluciji:

III. Visoki deželni zbor pripozna velik pomen zavarovanja živine za uspešen razvoj te prevažne narodne imovine, ki reprezentuje v državi skoraj jedno milijardo vrednosti in pričakuje, da bo visoka e. kr. vlada čimprej dognala svoje študije in načrte zakonov glede zavarovanja živine, katere je obljudila povodom odgovora interpelacije (poslanec Richterja in tovarishev) leta 1894, in po katerih bodo dana splošna načela za zavarovanje živine, da bodo posamezne kronovine po istih uredile in samostojno izvrševale zavarovanje, pri čemer pa bodo v državni zvezzi, ki ee ob jednem ustanovi, mogle najti svje povratno zavarovanje.

V Ljubljani, 25. februarja.

Izprememba avstrijskega ministerstva.
Z Dunaja se poroča „Agramer Tagblattu“, da bi

žalah ter kaže izredno višino domače obrti. — Nadalje so nastopili muzikalni klovni in cirkus z atleti, akrobati in raznimi drugimi telovadskimi umetniki z bedastim Avgustom na čelt. Zadnji dve skupini sta priredili celo predstavo ter občinstvo z izbornim telovadenjem, zlasti pa z atletskimi bravurami prav vrlo zabavali. Poleg teh so bile še manjše, zlasti ljubke damske skupine, sestavljeni iz dveh treh jednako maskiranih dam, predstavljajočih pikantne jokeye, pierrote, razne cvetlice (n. pr. kepe, solnčnice, potočnice, vrtnice i. dr.), domine, bebeje in druge fantastične prikazni, katerim ne vemo imena.

Izmej posameznih mask naj pa omenim predvsem prekrasno, ponosno, smelo alžirska Spahnijo in dragoceno oblečeno, plavolaso lepotico Odalisko; dalje žarkooko Črnogorko, imponentni Srco vas, preljubko Trnjulčico, sanjavo Grkinjo, bujno Turkinjo, beloudno Evo, odličnega Postiljena, čarobno Mavrico, postavno Rusinjo s prijateljico Poljakinjo, črholaso Španjolkjo in bogato Mehikanko. Za temi pa so sledile istotako elegantne in ukusne maske: Ribarica, Banditinja, Mačice, Ciganka, „Sava“, Sneguljčica, Kraljica led, Žanjica, Tamburašica, Mornarica, Rigoleta, Jagoda, Esmeralda, Zimska pravljica, Korala, Mesec, Zlato, Dete.

Maska je udeležilo več vojaških in civilnih odličnjakov, mnogo častnikov domačega in domobrambenega pešpolka, mež njimi majorji Kukić, Lavrič, in Lukanc pl. Savenburški, štabna zdravnika dr. Stare in dr. Wagner, župan Hribar, deželni odbornik cesarski svetnik Murnik, predsednik trgovinske zbornice Perdan in drugi.

Iz vsega povedanega sledi torej vesel konec: tako elegantno in mnogo obiskano maskarado sme s ponosom uvrstiti vrli ljubljanski „Sokol“ mež najbolj posrečene, kar se jih je priredilo doslej.

Trobič.

ne imela izprememba avstrijskega kabreta nikakih tako ugodnih posledic, kakor ne prorokujejo zlasti nekateri oposicionarni listi. Tekom petih let smo doživelj že pet ministerskih izprememb, in mež temi sta bila Taaffe in Badeni moža nenačadne inteligence. Kaj se naj toraj doseže z ostavko Gauthscha? Uradniško ministerstvo? Iziti bi moralno iz desničarske večine, kar bi obstrukcijo še postrilo, in bili bi v hipu zopet ondi, kjer smo bili že pred štirimi meseci. Ali se naj poskusni iznova s koalicionskim ministerstvom? Dokler ni miru na Češkem, ni dobiti niti nemških veleposessnikov za tak dvomljiv eksperiment. Da se uravnajo avstrijske razmere, treba torej pred vsem ureditev čeških razmer; tu je ključ Avstrije. Žal, da ne poznamo doslej moža, ki bi znal ta ključ obrniti tako, da bi se odprla vrata v srečno in mirno dobo Avstrije.

„Panislavistične fantazije“. Znani lvovski židovski list, ki izhaja sicer v poljskem jeziku, a nima za slovanstvo niti najmanj smisla, pač pa veliko ljubezen do nemštva, se roga „Narodnim Listom“, ki iz nova priporočajo ruščino kot posredovalni jezik mež avstrijskimi Slovani. Ruščina ima najbogatejšo znanstveno in leposlovno literaturo ter je mež vsemi slovanskimi jeziki najbolj razširjena. Zato je najumestnejša kot posredovalni jezik, kakoršen je bila doslej — na našo sramoto — le nemščina. Lvovski židovski list se boji, da bi postala ruščina potem tudi jezik armade, centralnih uradov, delegacij in državnega zaborava. No, do tega sicer ne bo prišlo, a nesreča bi ne bila nobena.

Učiteljstvo in socijalna demokracija. V nižjeavstrijskem deželnem zboru so krščansko-socijalni alias klerikalni Luegerjanci strastno napadali takozvane „Mladi“ ter jih pitali z revolucionarci, anarhisti in socijalnimi demokrati, ki nimajo v šoli več prostora, iz katere je treba udusiši kokorcoli. Luegerjanski klerikalni poslanci so skoraj brezizjemno bogati meščani, trgovalci in obručniki, ki nimajo pojma o bedi, vladajoči v večini nižjeavstrijskih učiteljskih rodbin. Ti klerikalci pa tudi nimajo nobenega smisla za liberalno načelo: vsako prepričanje, ako je pošteno in iskrevo, mi bodi sveto. Klerikalci zatirajo brez pardona vsakogar, kdor se jim ne vklanja do tal. Ako bi bili „Mladi“ res taki socialisti, ki bi v šoli mež podukom zastopali svojo politiko, bi bilo preganjanje takih učiteljev upravljeno. Ker pa se to ne godi, je očvidno, da se vtikajo Luegerjanci celo v privatno življenje neljubih učiteljev, in to je škandal. Sicer pa „Mladi“ sploh niso socijalni demokratje, nego so prav pošteno nacionalni, dasi se jim zdi sovraštvo drugih narodnostij krivo in neumno. „Mladi“ nočejo biti klerikalci, nočejo biti Luegerjevi mame-luki in njegovi agitatorji, nego hočejo ostati svobodni možje lastnega prepričanja in — dostojne službe. Iz tega izvira ves gnev krščansko-socijalnih poslancev in časopisov à la „Deutsches Volksblatt“.

Kako se delajo Madjari. Dasi je občen znano, da deluje ogerska vlada z vsemi sredstvi na to, da se pomadjarijo vsi ogerski stanovniki ter je bil pred kratkim sankcijoniran poseben zakon, s katerim se odreja pomadjarjenje vseh rumunskih, slovaških, poljskih in srbskih krajevnih imen, taje vendar-le vladni časopisi, da je na Ogerskem narodno nasilstvo doma. Znano je, da so morali železniški uradniki v Sibinju nedavno vsi izpremeniti svoja imena v pristno madjarska; sedaj pa prijavljajo antisemitski dunajski listi še poziv kraljevega šolskega nadzornika Liposa Orbana, ki ukazuje vsem učiteljem Miharskega komitata pomadjariti svoja imena, ter poziv državnega tajnika Josipa Latkoczyja („v imenu kraljevega ogerskega notranjega ministerstva!“), ki ukazuje isto vsem občinskim uradnikom. S pritiskom vlade se delajo torej na Ogerskem renegatje in narodni Janičarji.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 25 februarja.

— **(Deželni zbor kranjski)** je imel danes dve seji. O slavnostni seji poročamo na prvem mestu. Druga seja se je začela ob 11. uri dopoludne. Po prečitanji zapisnika je dež. glavar Detela naznani, da so že določeni gospodje, kateri naj preiščejo konflikt mež grofom Barbom in kanonikom Kalanom in da bodo o stvari poročali še pred koncem zasedanja. Z ozirom na to je posl. Kalan izjavil, da si pridrži pravico, izpregoroviti v pri-

bodaj seji o tej stvari. Posl. dr. Žitnik je v imeni uredništva „Slovenca“ in kot priča potrdil, da posl. Kalan ni spisal notice, v kateri se je posl. dr. Tavčarju očitalo, da je plačan zagovornik privatnih zavarovalnic in dalje izjavil, da se z dotedno notico ni hotelo dru. Tavčarju nič sebičnega očitati, ker je sploh priznana nesebičnost dra. Tavčarja. Na to je posl. dr. Tavčar izjavil, da vzame pojasnila dra. Žitnika v vednost in da vsled tega zadoščenja prekliče žaljive besede, katere je bil v tej stvari v zbornici izrekel. Zbornica je potem rešila vse točke dnevnega reda. Jako dolga debata se je uvela pri razpravi o zgradbi železnice v Tržič. Prihodnja seja bo jutri popoldne ob 4. uri, zadnja seja v tekočem zasedanju pa v ponedeljek.

(Repertoar slovenskega gledališča) Jutri, v soboto, radi skušen ne bo predstave. Prihodnji torek pa se bodo predstavljal jednejanski operi: „Vodnjaku“ in „Cavalleria rusticana“ na korist primadoni gdč. Ševčikovi.

(Slovensko gledališče) Včerajšnja predstava Nicolajevih „Veselih žensk“ je bila prav dobra, le žal, da je bila toliko obiskana.

(Pobalinstvo.) Poroča se: V noči na četrtek je pokvaril s črnilom neznan zlikovec tukajšnjemu vojaškemu krojaču g. Ant. Reisnerju v Slomškovih ulicah veliki reklamni napis, ki si ga je na svoji lastni hši bil z nemalimi stroški napravil. Tako dejanje je gotovo obžalovati. Ker je g. Reisner politično nepristranski in le kot uzorno marljiv obrtnik domačin znan, smatram storjeno mu škodo kot pobalinstvo, koje je strogo obsojati.

(Več ludi!) Iz Vodmata nam pišejo: Odkar se je vpeljala v središču mesta električna razsvetljava, pobrali so nam tu še tisti par kavernih petrolejk, da vlada po tukajšnjih ulicah pravčata egiptovska tema. Prosimo torej petrolejke nazaj ali pa takoj žarnice! Delavci in delavke morajo že dva meseca v temi preko sležnjev gaziti blato.

(V Ameriko) sta jo hotela včeraj popisati Franc Strumelj z Vinovega vrha in Franc Bobnar z Jablan, ali policijski stražnik Alojzij Sianovc ju je na južnem kolodvoru prijel in ju artoval, ker sta se nameravala odtegniti vojaški dolžnosti. Imela sta sicer potne liste, ki se pa nista glasita na njuna imena. Na Dolenjskem se ljudje tako močno izseljujejo v Ameriko, da na primer v črnomačkem okraju že skoraj ni več fantov, ki bi šli na nabor. Vojaški dolžnosti podvrženi fantje z Dolenjskega hodijo tedaj, odkar jih ljubljanska policija na tukajšnjih kolodvorih pridno zasleduje, v Zagreb in v Reko, odkoder jih agentje lžje spravijo naprej.

(Lepa stava.) Neki ljubljanski mesar, ki je vdovec v najlepših letih, stavlje v veseli družbi, da se bode kloščni predpust oženil. Stava je sedva bila storjena za pijačo. Ves predpust snubil je mesar pri starih in mladih, lepih in grdih, bogatih in revnih zakonažljnih devicah. Pogorel je pogostokrat ali imel je tudi lepe vspehe. Dvakrat je bil na oklicu in neveste so mu bile že celo balo pripeljale. Toda z ženitvijo ni bilo nič. Neveste so zopet pobrale „baliz“ in zapustile nesrečnega mezaaja samega. Kdo je odstopil, ali ženin ali nevesta, se ne ve, toda zlobueži trde, da bržas ženin, ker se je skesa in je le raje plačal stavo, kadar da bi šel vnovič v zakonski jarem. Toda naj si bode kakor hoče, mesar storil je vse, da bi se oženil, še belo zadnjo nedeljo v predpustu prihitel je k svojemu župniku in mu rekel, sedaj pa bode resnica in mu predstavil svojo najnovejšo izvoljenko, baje neko staro kuharico. Župnik pa ga je zapobil, češ, da se le norčuje z ženskami. Predpust je minul in mesar se ni bil oženil. Plačati je moral svojo stavo. Včeraj zvečer zbral je mesar svoje prijatelje v neki predmestni krčmi, skupaj 9 oseb, in ti so pili za stavo, da je bilo veselje. Devet oseb izpilo je 59 litrov vina!!

(Premirje slovenskih strank.) Iz Novega mesta nam brzjavljajo: Občinski odbor velike občine Šmihelj Stopiče je soglasno izrazil iskreno veselje vsled dognanega premirja obeh slovenskih strank. Boditi ta sprava zarija jasnejše bodočnosti slovenskega naroda! — Jos Zurec, župan.

(Z Viča) se nam piše: V noči na 23. in 24. t. m. je nastal v skladišču tovarne za milo in sveče gospoda Paula Seemann na Glincah na dosedaj nepoznan način požar. Prvi oddelek požarne brambe z Viča pod poveljstvom g. načelnika Lovra Gorjupa je bil takoj na lici mesta ter je rešil mnogo sodov masti in voska iz skladišča. Kmalu nato je prišel drugi oddelek pod vodstvom g. tajnika Franca Gorjupa, neumorno deloval do ranega jutra ter ogenj popolnoma udušil. Le požarni brambi se je zahvaliti, da se ni požar razširil na tik stoječo tovarno in druga skladišča, kar bi provzročilo ogromno škodo.

(Zloraba lece) Pišejo nam: Ne bodovali ne kraja ne imen. Povemo le, da je bilo nekje na Kranjskem, kjer se nahaja župnija in ljudska šola. Minolo nedeljo, ko se je čital elegični pa-

stirski list v Gorico odhajajočega škofa dr. Missie, je župnik „iz svojega“ pristavil svetilo, nekako sledče vsebine: „Tu mislio naš „gnadljivi škof“ slabe cajtence“. Take imamo tudi pri nas: „Rodoljub“ jim je ime. Tudi k nam dohajajo v kakih 5 iztiskih. Pošljite jih nazaj; zakaj to vam povem: Kdor bo bral „Rodoljuba“, k njemu v smrtni urini ne pride mos sveto popotnico, dokler pred pričami ne obljubi, da te „cajtence“ opusti, če ozdravi.“ — Mladi kaplan pa je ob 10. maši poleg „Rodoljuba“ dal na indeks tudi „Slov. Narod“, dasi je vedel, da ga v vsej fari nihče drug nima kakor g. nadučitelj, ki je na koru kot organist poslušal kaplančkove modre besede. Opomniti pa je, da ima g. nadučitelj „Slov. Narod“ za se in ga nikomur ne daje čitati, razen pred časom gosp. župniku in kaplanu, ki sta rada čitala ta „kužni list“, dajoč g. nadučitelju v zameno „Slovenca“. Ko je g. nadučitelj po maši stopil na pošto, je poleg nekaj pisem dobil seveda tudi „Slov. Narod“, v kateri list so kmetje začudeno gledali, kakor bi premisljevali: „Ali ni to prepovedan list?“ To je dobro, da je g. nadučitelj obče prljubljen mož; zato ni bilo slišati nobene žaljive besede. To je, gosp. urednik, gol i faktum. Zdaj pa vprašam: Ni li to zloraba lece? Ali se bo tako gojila in pospeševala tolkokrat naglašena sloga mej učiteljstvom in duhovščino? Zakaj bi vsakdo, bodo si gospod ali kmet, moral čitati le to, kar priporočajo gospodje „duhovni?“ O, zastonj se ustavlje duhu časa in zastonj želite potisniti naše ljudstvo v srednjeveške temine zdaj ob koncu devetnajstega stoletja! Tudi naš kmet centi „duhovna“ le toliko, kolikor je vreden. Terorizovati se pa več ne damo!

(Odliden slovenski umetnik.) Slovenci smo čuden narod. Imamo može izvrstnjake na polju umetnosti in učenosti; a dotim jih drugi narodi visoko častijo, mi časih niti ne vemo za te svoje slavne rojake! Kaj bi tu omenjal različnih izgledov; dovolj da povem, da ni še dolgo tega, da niti ve deli nismo, kdo je bil Andrej baron Čehovin!

— Taka brezbržnost nam gotovo ni v čast in osrečevati bi si morali svareče besede, katere je izrekel odliden slovstvenik, da „narod, ki ne čista svojih velikih mož, niti ni vreden, da so se mu rodili!“ — Danes hočem poročati o umetniku, ki se je, dasi še mlad, pred kratkim prostavil na izreden nacin. Storm pa to tem raji, ker o tem razen „Edinosti“ ni poročal še noben slovenski časnik! Umetnik je g. Makso Fabiani, docent na dunajski tehnični univerzi, rodom iz Kobdilja pri Štanjelu na Primorskem, iz velečislane in imovite rodbine Fabianijeve, rojak krškega škofa dr. Mahniča in brat istrskega c. kr. okrajnega glavarja g. A. Fabiani. Mladi mož je mej 42 natecatelj (konkurenč), ki so bili priznani, najodličnejši umetniki — dobil v družbi nekega nemškega kiparja prvo nagrado (1000 gold.) za Guttenbergov spomenik na Dunaju. Lansko leto pa je bil mej mnogimi konkurenči vzprejet Fabianijev načrt za napravo trdninskih zdravilskih hše v Opatiji. Gosp. Makso Fabiani je zdaj v Opatiji, kjer nadzoruje gradnjo omenjene hše. Karor znano, je mladi umetnik napravil tudi načrt za spomenik svojega slavnega rojaka, Andreja barona Čehovina, in to povsem brezplačno. Torej čast, komur čast! Sovenci bodimo ponosni na svojega odlidnega arhitekta, g. Maksa Fabianija, katerega brezvonomno čaka še slavna bodočnost! Bog ga živi!

(Maskarada v celjskem Narodnem domu.) Iz Celja, 24. februarja Zamudili smo vam poročati, kako sijajno se je obnesla sokolska maskarada na pustno nedeljo. Maski so bile jako okusne in dragocene, posebno Kitajka in Harlekinka. Plesalo je nad 70 parov „Kolo“ in četvorke. Klovnji so uganjali burke, menežarija, katera je bila za ta večer iz sredine Afrike naročena, se je obnesla tako dobro. Istotako tudi „Orjakinja“, katera je imela pri svoji neizmerni visokosti prav licen obrazec. Skratka: veselo je bilo in dobro smi se imeli, da si samo želimo, naj bi vsako leto naš „Sokol“ aranžiral tak večer. Tudi pustni torek smo se zbrali v lepem številu, da obhajamo god vseh pametnih v sredini naših vrlih pevcev. Prepevali in žvrgoleli smo kakor krokarji in vrabci ter plesali kakor stare gosi. Veselo je pa le bilo. Iznenadila nas je pa najbolj menežarija. Tej še ni bilo do sedaj para, kajti goske, race, krokodili, levi, opice, sloni in osli so bili tako lisci in dobro izčleni. Aranžerjem pustne nedelje kakor tudi pustnega torka se moramo zahvaliti, posebno g. dru. Karlovšku ter gospom in gospodičnam, katere so mu pomagale za gromoten vspreh.

(Iz Mozirja) se nam piše: Vsled nenadnega južnega vremena v noči od 23. na 24. februarja t. l. je Savinja jako narasla in za odvoženje nad Mozirjem pripravljene splove odnesla, kateri so mozirsko-savinski most podrli. Javni promet mej desnim in levim obrežjem Savinje je pri Mozirju celo ustavljen. Škoda, po tej nezgodi prouzročena, je tako velika.

(Imenovanje.) G. Božidar Tomšič, sin umrelke urednika „Vrteca“, je bil imenovan 18. t. m. asistentom pri c. kr. statistični centralni komisiji.

(Rusi Zoli.) Iz krogov ruske intelligence je dobil Zola veliko priznala pisem; tako so mu

čestitali moskvanski dijaki in odvetniki ter peterburški odvetniki, kakor boritelju resnice in pravice. Tudi ruski pisatelj Jasinskij je posvetil Zoli v „Birževi. Vjedomosti“ članek, v katerem pravi, da je obravnava proti Zoli razkrila „tolike podlosti v višjih francoskih krogih, da o normalnem stanju v Franciji ne more več biti govora“. Tudi senator Sakrevskij se poganja za Zolo. Celo Zoli sovražni russki listi so izpremenili svoje mnenje, ker so uvideli strankarstvo francoskih uradnikov.

* **(Plavajoči mostovi.)** Kakor se čuje, se je bavila ruska armada veliko s poskusi, sestaviti plave iz posameznih kotličkov, katere nosijo vojaki seboj. Poskusi so se povsem obnesli. Tudi Nemci so skušali že preje narediti take plavajoče mostove, kar se jim je tudi posrečilo.

* **(Nov velikanski stolp.)** V New-Yorku kačijo v spomin na združitev predmestij z mestom sezidati 650 metrov visok stolp, kateri bodo od samega jekla. V sredi bodo stopnice, obkrožajoče 30 metrov velik prostor, kjer se bo pomikal električen voz navzgor.

* **(Največja igrača.)** Bogat zasebnik v Baltimore, kateri je že često pokazal posebno ročnost v izdelovanju različnih originalnih igrač, je napravil pred kratkim v največji dvorani svoje palače pravato nasebino s hišami, cerkvijo, kaznilico, mlinoma, jezerom, kolodvorom, popolnoma pravilnima vlakoma itd. Tudi oder za godbo je narejen, kjer zaigrajo huzarji, ako se navije na spodnji strani pero. Sploh so vse premika, ljudje se vozijo ter prenašajo različne stvari sem in tja.

Darila:

Podporno društvo za slovenske visokosole v Gradcu. V. izkaz: 50 gld. ustanovnine je daroval preč. g. Avg. Skočir, župnik na deželnini bolnici v Gradcu; 10 gld. gosp. dr. Karol Vrečer v Gradeu; 5 gld. (treći obrok ustanovnine) g. dr. B. Iščić v Gradeu; 5 gld. neimenovan v Gradeu; 5 gld. g. dr. Jožef Treiber, polkovni zdravnik v Velikem Vardinu; 3 gld. g. Fran Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v pok. v Gradeu; po 2 gld. gg: Fr. Hauptmann, c. kr. profesor v Gradeu in Štefan Klun, gostilničar in posestnik v Ljubljani. — Za ta velikodušna darila se zahvaljuje odbor v imenu podporne potrebnih visokošolcev. Dozdaj je zamogel odbor ugrediti 48 prošnjam. Nadaljnji prispevki naj se blagovoljno pošiljati t. predsedniku vseučiliščnemu prof. dr. Gregorju Kreku ali t. blagajniku gimnprofesorju Franu Žlezingerju, Grade, Zinzendorffasse 32.

Podporno društvo za slovenske visokosole na Dunaju je prejelo iz rodoljubnega Kranja darilo 62 gld., katere je mej tačnošnjimi rodoljubi nabral veleš. g. Viktor Globočnik, c. kr. notar dež. poslane itd. To sveto je društvu izročil g. I. Vrli, pravnik. Darovali so sledči p. n. gg.: Viktor Globočnik c. kr. notar, dež. posl. itd., Vinko Majdič, veletržec itd., dr. Edvard Šavnik, zdravnik, dr. Val. Štempihar po 5 gld.; Karol Šavnik, župan, ces. svet. itd. 3 gld.; Karol Florjan, trg. in pos., Karol Maselj, c. kr. gim. prof., Anton Mežnarec, dekan, knez-škof, svet. Fran Omerza, trg., dr. J. Žmavec, c. kr. gim. prof. po 2 gld.; Chrobath Fr., trg., Avg. Drukar, not. kand., dr. Ed. Globočnik, zdravnik, Pavel Juvančič, dež. sodni svetnik, Al. Lavrenčič, knjigovodja, Janko Majdič, trg., Jože Majdič, trg., gospa Marija Marenčič, pos., Mavril Mayr, pivov., P. Mayr pos., T. Pavšlar, pos. valj. mlina, dr. Fr. Perne, veroučitelj, Ivan Pezdič, šol. vodja, Ciril Pirc, trg. Konrad Pučnik, pos., dr. Fr. Prevc, odvetnik, Ivan Renier, kaplan, Vilj Robida, c. kr. fin. kom., V. Rohrman, c. kr. vladni tajnik, Iv. Rekovec, trg., Ferd. Sajovic, trg., Ferd. Sajovic, hotelier, Ant. Štrifot, c. kr. gim. prof., Franč. Novak, c. kr. gim. prot., Iv. Valenčič, hranil. tajnik, Andr. Žumer, šol. nadzornik, Anton Korošec, živinozdravnik, Franč. Žvan, kaplan po 1 gld.; Neimovana in dr. Val. Korun, c. kr. gim. prof. po 50 novč. — Za toliko blagih darov bodi najiskrenje zahvala! Dalje darove hvaležno sprejema vč. a. Franč. Jančar, monsignor, papeški častni komornik, župnik nemškega viteškega reda, Dunaj, I. Singerstrasse 7.

Št. Jakobsko-trnovski podružnici v Ljubljani je poslal gospod Ivan Vrli, pravnik na Dunaju 2 kroni vsled zamenjave necega pisma, z kar se mu izreka prisrčna zahvala.

Uredništvo našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Dragotin Trost v Ljubljani „likof pri Klunu“ 4 krone 22 vinarjev. — Živelji rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Telefonična in brzjavna poročila.

Dunaj 25. februarja. Politična situacija se smatra za tako kritično. Pogajanja vlade radi novih jezikovnih naredb so zavrnjena. Nemci so vlado kratko zavrnili. Mladočehi in češki Moravci pa s postopanjem vlade niso zadovoljni, tako se more reči: vlada levice ni pridobila, a je Čehe izgubila. Členi Gauthschevega kabimenta ne tajé več, da so dnevi Gauthschevega

ministerstva že šteti. Nemci hočejo takoj spodetkom zapet začeti z obstrukcijo.

Dunaj 25. februarja. Dan, kdaj se se stane avstrijski državni zbor, še doslej ni dočlen. Sprva določeni 13. marci se je opustil; bati se je velikih delavskih izgredov, ker se praznuje istega dne 13. marca l. 1848. Sodi se, da se snide parlament 15. marca.

Dunaj 25. februarja. Baron Gautsch in graf Goluchowski sta se odpeljala danes v Budimpešto, da se določi, kdaj se sklicajo delegacije. Baron Banffy želi, naj se delegacijski členi izvelijo takoj v prvi seji parlameta.

Dunaj 25. februarja. V kratkem sklice Jaworski komisijo parlamentarne večine, ki se bode bavila z dvema vprašanjema principijalnega in formalnega značaja. Abrahamowicz ne misli nikakor več kandidirati za predsedstvo.

Dunaj 25. februarja. V dunajski „Slovenski besedi“ je nastal danes požar, ker se je pri fotografovanju notranjosti nerodno ravnalo z magnezijo.

Praga 25. februarja. Nocoj imajo nemški poslanci važno sejo, v kateri sklenejo, kako bodo postopali do konca deželnega zbera. Bržčas se sklene, da se odstranijo mej obravnavanjem adrese vsi Nemci, ter da se onemogoči tudi budgetna razprava.

Černovice 25. februarja. Posl. Popovič je govoril včeraj pred svojimi volilci ter imenoval sedanje jezikovne boje le začetek velikih ustavnih vojn, v katerih pa morajo končno vendar le zmagati avtonomistične stranke s svojim načelom narodne jednokopravnosti.

Pariz 25. februarja. Odvetnika Labori in Clemenceau sta vložila pri kassacijskem sodišču ničnostno pritožbo radi odsodbe Zole in geranta „Aurore“, Perrieux. Največji nemški, ameriški in ruski časopisi pišejo kako ogroženo, češ, justična komedija se je končala z drakonično neusmiljenostjo, katera mora izvati odpor vseh plemenitih src. Klerikalno časopisje pa triumfuje.

London 25. februarja. Preiskave so dokazale, da se je velikanska ameriška ladija v Havanski luki potopila zategadel, ker so jo spustili v zrak sovražni Španci. Izkazalo se je namreč, da je bila eksplozija zunanjega, ne pa notranja.

Postano.*)

„Slovenec“ z dne 24. t. m. št. 44 je priobčil o razpravah deželnega zbera kranjskega dne 24. t. m. zlasti glede moje osebe istim ne odgovarjajoča poročila, kar se da dokazati iz stenografičnih zapisnikov in iz verodostojnih poročil drugih listov („Slovenski Narod“, „Laibacher Zeitung“) Napram „Slovenca“ ne bom porabil § 19. tiskovnega zakona, ker s tem listom nečem priti prav v nikako dotiko in zategadelj izjavljam tudi, da na enuncijaciji tega lista glede moje osebe ne bom reagiral ne sedaj, ne v prihodnosti.

Graf Barbo,
deželni poslanec.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Razkriveno domače zdravilo. Vedno večja počasovanja po „Moll-ovem francoskem zgagu in soli“ dokazujojo uspešni upliv tega zdravila, zlasti koristnega kot bolesti utešuječe, dobro znano antirevmatično mazilo. V steklenicah po 90 kr. Po poštem povzetji razpoložila to mazilo lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na DUNAJU, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Direktno se ne pošilja manj kot 2 steklenici. 4 (5-3)

Zahvala.

Društvo „Požarna bramba v Žiréh“ se zahvaljuje tem potom vsem, ki so prepomogli, da se je društvena veselica v napravo nove brzgalne in drugega skladista tako izbirno obnesla. Zahvaliti je pred vsem našega deželnega poslanca g. Božiča za poslano darilo, učitelja g. Vidmarja, ki je vso veselico spremno vodil, kakor vse druge dobrutnike, tuje in domače, ki so na kakeršenkotu način pokazali svojo naklonjenost, ter jim kličemo: Na pomoč!

V Žiréh, dn 21. svinčana 1898.

L. Perko
t. č. tajnik.

Ivan Kavčič
t. č. načelnik.

Umrl so v Ljubljani:

Dne 23. februarja: Janez Vovk, delavec, 52 let Žabjak št. 13, mrtvoud. — Leopoldina Perkle, tovarniška delavka, 19 let, Emonška cesta št. 17, jetika. — Marija Zdravje, delavka, 20 let, Mestni trg št. 12, jetika.

V deželnih bolnicah:

Dne 20. februarja: Ignacij Šuštar, zidar, 60 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Februar	Čas opaževanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavine v mm v 24 urah
24.	9. zvečer	734,9	4,7	brezvetr.	oblačno	
25.	7. sijutraj	736,4	2,1	sl. jih.	dež	5,6
	2. popol.	738,6	3,6	sl. jug	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 5,6°, za 4,9° nad normalom.

Dunajska borza

dne 25. februarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 50	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	40	
Avtirska zlata renta	122	95	
Avtirska kronska renta 4%	102	65	
Ogerska zlata renta 4%	122	45	
Ogerska kronska renta 4%	99	50	
Avtro-egerske bančne delnice	930	—	
Kreditne delnice	364	—	
London vista	120	15	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	72	1/4
20 mark	11	75	
20 frankov	9	53	
Italijanski bankovci	45	20	
C. kr. cekini	5	67	

Dne 24. februarja 1897.

1/4 državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	162	gld. 50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	190	50	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	131	—	
Zemlj. obč. avtr. 4 1/4% zlisti zač. listi	99	—	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	—	
Ljubljanske srečke	22	75	
Rudolfove srečke po 10 gld.	27	50	
Kreditne srečke po 100 gld.	200	—	
Tramway-drustv. velj. 170 gld. a. v.	513	—	
Papirnatи rubelj	1	27	1/4

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtajo njen obliko, je od pamtevka znaten kot najzvrstnejše lepotilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa endovit učinek.

Ako se namaže zvečer žnjim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan meznatne luskine od polti, ki postane valj tega čisto bela in nečrna.

Ta balzam zgledi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podejni leboto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoljavost, ogerce, nosno rudečico, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1,50.

Dr. Friderika Lengiel-a
BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalači pripravljeno, 1 komad 60 kr. (3-4)

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja

lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vzprejema W. Heum, Dunaj, X.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1897. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. sijutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoludne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reiffing v Steyr, Linz, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francové vare, Karlove vare, Prago, Lipško, Dunaj via Amstetten. — Praga v Novo mestu in v Kočevje. — Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prijohod v Ljubljane. j. k. Praga čez Trbiž. Ob 5. uri 52 m. sijutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipske, Praga, Francové vare, Karlové vare, Heba, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Praga in Novo mesto in Kočevje. — Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamniku. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prijohod v Ljubljane d. k. v Kamniku. Ob 6. uri 56 m. sijutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17-45)

Trgovski pomočnik

18 let star, dober manufakturist, želi takoj službo nastopiti.

Ponudbe na upravnštvo „Slov. Naroda“ pod „trgovski pomočnik št. 106“. (803-2)

Prodajalka

z dobrimi spričevali, izurjena v prodajalnici specerijskega in galanterijskega blaga, želi vstopiti do 5. marca v službo. — Ponudbe naj se pošiljajo pod črkami J. M. poste restante Sv. Pavla ob Savinji, Štajersko.

Komi

izuchen v specerijski in manufakturni stroki, 17 let star, več slovenskega, nemškega in laškega jezika, z dobrimi spričevali, bi rad v službo vstopil v kako večjo trgovino. — Naslov pod šifro: trgovski pomočnik poste restante Stari trg pri Rakeku.

Lepa hiša

z vromom, ležeca ob okrajni cesti na Ljubljano in Štajersko, s 3 kleti in 6 sobami, krita s skalci, pripravna za trgovino in krčmo, ker je blizu rudnika, proda se pod ugodnimi pogoji.

Kupci naj se zglasijo pri Janusu Videturju, posestniku v Leku št. 23, pošta Zagorje ob Savi. (807-1)

Proti kašljju in uahodu, osobito dece, proti sniženju, bolesnemu v vratu, koledom in mehurju priporoča se najbolje (1874-12) koroški

rimski vrelec.

Varstvena znamka. najboljša namizna voda.

Zdravilične in letovišče, postaja Prevali, pošta Kotlje (Köttelach) Korosko.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supanu, in Lassniku; v Kraju pri F. Dolemu; v Radovljici pri O. Homannu; v Tržiču pri Fr. Reitharek.

Brizgalnice

s patentom
proti zmrzlini
priporoča tvrdka

R. A. Smekal

v Čechu,

katere izključno sama izdejjuje. Te brizgalnice s